

การศึกษานี้เป็นการทำความเข้าใจต่อการเคลื่อนไหวของประชาสังคมในเขตเมืองเชียงใหม่ ต่อประเด็นปัญหาที่เกิดจากความเป็นเมือง โดยสนใจศึกษาในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2551 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นและ/หรือตรวจสอบการทำงานของภาครัฐอย่างกว้างขวาง การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาความเป็นเมืองที่เกิดขึ้นในเขตเมืองเชียงใหม่ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเป็นเมือง และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของประชาสังคมในเขตเมืองเชียงใหม่ ต่อปัญหาที่เกิดขึ้นจากความเป็นเมือง โดยศึกษาจากการเคลื่อนไหวของกลุ่มประชาสังคม 5 กลุ่มคือ องค์กรกลุ่มเพื่อนร่วมงาน (POP) ภาควิชาสังคมเชียงใหม่ ชมรมจักรยานวันอาทิตย์ เชียงใหม่ ชาวบ้านวัดเกต และชุมชนสุเทพ

ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาที่มุ่งเน้นให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางส่วนภูมิภาค ทำให้เกิดภาวะความเป็นเมืองของเมืองเชียงใหม่ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ ความเป็นเมืองเชิงพื้นที่ ดังจะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในเขตเมืองอย่างชัดเจน โดยเฉพาะความหนาแน่นของพื้นที่อยู่อาศัยและการกระจายตัวของพื้นที่พาณิชยกรรม อาคารสูงกระจุกกระจายอยู่ทั่วไป มีสิ่งปลูกสร้างต่างๆอย่างไร้ระเบียบ และการเพิ่มสูงขึ้นราคาที่ดินในเขตเมือง ความเป็นเมืองเชิงสังคม กล่าวคือ มีการเพิ่มขึ้นจำนวนประชากรและความหนาแน่น ตลอดจนการเพิ่มขึ้นของรายได้ต่อปีของประชากร และความเป็นเมืองเชิงการเมือง ซึ่งเกิดจากนโยบายทั้งจากภาครัฐส่วนกลางและจากหน่วยงานท้องถิ่น ขณะเดียวกันความเป็นเมืองดังกล่าวก็นำมาสู่ปัญหาของความเป็นเมือง กล่าวคือ ปัญหาจากการกำหนดนโยบายของภาครัฐ โดยขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัญหาเรื่องความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ปัญหาช่องว่างทางวัฒนธรรม ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

สำหรับการเคลื่อนไหวของกลุ่มประชาสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนั้นมีเป้าหมายการทำงานร่วมกันคือ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองเชียงใหม่ให้เป็นไปอย่างมีทิศทางที่ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน โดยการมีส่วนร่วมนั้นต้องเป็นการมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลโครงการการพัฒนาต่างๆอย่างโปร่งใส ชัดเจน มีส่วนร่วมในการนำเสนอข้อเสนอแนะ และร่วมตัดสินใจ ซึ่งกลุ่มประชาสังคมส่วนใหญ่จะทำงานในลักษณะที่ยืดหยุ่น และเป็นการทำงานในลักษณะของอาสาสมัคร หากแต่สามารถที่จะตรวจสอบผลักดัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาในเมืองเชียงใหม่ ร่วมกับการสร้างจิตสำนึกร่วมของคนที่อยู่อาศัยอยู่ในเมืองเชียงใหม่และเด็กเยาวชนรุ่นหลัง

This study is designed to gain understanding of population movements in urban Chiang Mai and its effect on urbanization problems during the period 1997-2008, which was a period in which the people began to have a stronger role in local development and / or greater ability to monitor the work of government agencies. The objective of this study is to examine urbanization in Chiang Mai from a social, economic, and political perspective, as well as to study problems that have arisen from this urbanization. An additional objective is to study the pattern of population movements in metropolitan Chiang Mai and its effects on urbanization problems. The study examines 5 population groups: the Collective Work Organization (POP), the Chiang Mai Hang People's Union, the Sunday Bicycle Club, Wat Kate residents, and the Suthep community.

The study found that development intended to make Chiang Mai the regional center had resulted in urbanization which can be divided into 3 types: Area Urbanization, Social Urbanization, and the problems that urbanization can bring. Area Urbanization shows a clear change in land usage, especially in the dense development of residential and commercial districts, the spread of tall buildings throughout the city, disorganized construction of various types, and the increasing cost of land in the downtown area. Social urbanization entails population growth and increasing population density which arises from government policies at both the central and local level. At the same time, urbanization can bring problems, such as imposing government policies without sufficient public participation, environmental decay and loss of natural resources, shortfalls in culture, and economic inequality.

In studying the movement of population groups it was found that all the sample groups had the goal of working together to build a clear and compatible role for the public in Chiang Mai development commensurate with public demand. This role must entail detailed, in-depth knowledge of pertinent development programs, as well as a share in proposing recommendations and the decision making process. For the most part, the sample groups work in a flexible manner and carry out their work on a voluntary basis. They need only to encourage people to solve problems that arise from development in Chiang Mai city, as well as forge a shared awareness of urbanization among people that live in the area, to include the younger generation.